

«ФОРМУ НЕ ПРАЛА, БО НИМ ПАХНЕ»: СПОГАДИ ПРО ЗАГИБЛОГО ПРИКОРДОННИКА З ЛУЦЬКА ОЛЕГА СИРОВАТКА

28 Січня 2025 18:27

Коментарів: 0

3

28 січня – роковини з дня загибелі прикордонника **Олега Сироватка** з Луцька. Учасник АТО у 2014-2015 роках, він знову став на захист країни в перший день повномасштабного вторгнення.

Понад півтора року Олег Сироватко виконував завдання з охорони кордону з Білоруссю, а на початку 2024-го разом з бійцями прикордонної комендатури швидкого реагування Волинського загону вирушив на передову,

розповіла **Суспільному** мама загиблого захисника **Раїса**.

Боець **загинув 28 січня** в районі Авдіївки Донецької області.

«У шафі ще Олегові речі. Форму не прала, бо ним пахне, – каже жінка. – Фліска його. Видали нову, то він цю лишив, з якою був на білоруському кордоні».

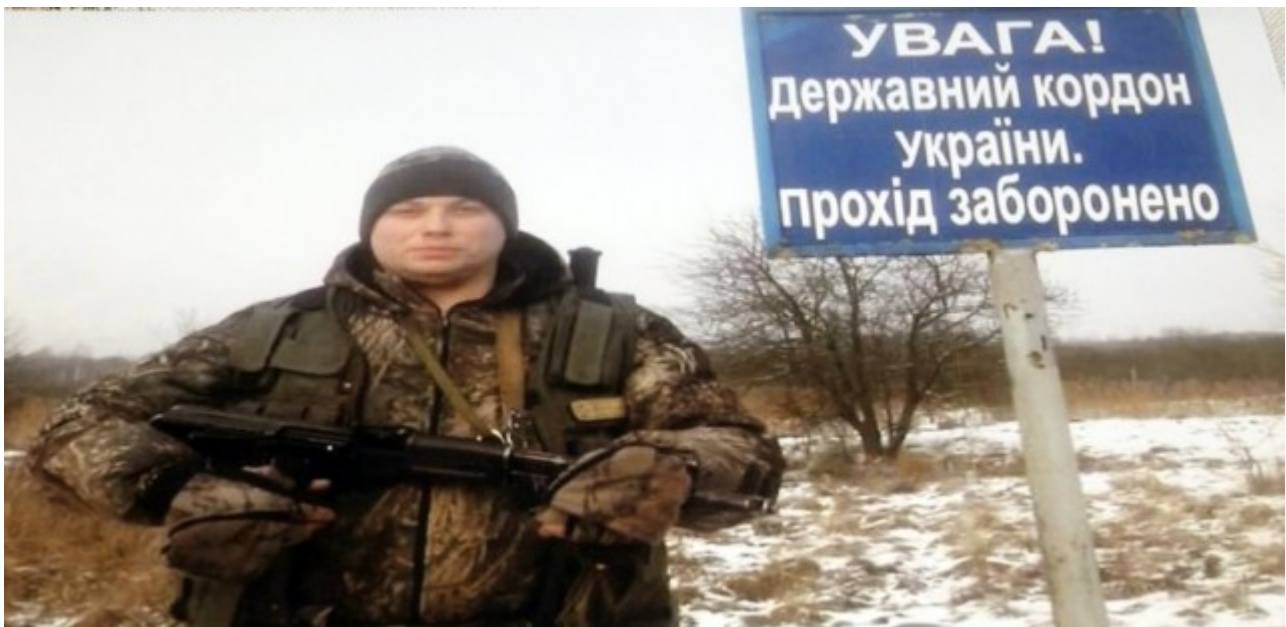

Мама загиблого прикордонника розповідає: перед поїздкою на Донбас син кілька днів був удома. Обійми з батьками перед від'їздом тоді стали вже останніми.

«Як ішов уже з тієї кімнати, на дивані обняла його, сиділа з пів години, просила: «Олежику, вертайся скоріше додому, ми ж тебе так любимо, ми сумуємо за тобою». Він тільки одне сказав: «Головне – вернутися живим», – пригадує Раїса Сироватко.

Читати ще: Знищив групу окупантів та підбив російську техніку: волинянин став Героєм України посмертно

Олегу Сироватку було 42 роки. Лучанин збудував хату, але не встиг створити сім'ю.

«Завжди підтримував нас, батьків. Любив племінників, і що дуже шкода й сумно – не потішив нас онуками, – зітхає мама загиблого прикордонника. – Нікого не лишилося після Олега. А тут, у будинку, мені все нагадує його. Кругом він рук своїх доклав, але нажитися в тій хаті не нажився».

До повномасштабного вторгнення лучанин працював на заводі. На Донеччині служив на посаді помічника гранатометника відділення інспекторів прикордонної служби.

Загинув Олег Сироватко внаслідок влучання уламка дрона. Це був Авдіївський напрямок, позиція Царська охота, каже побратим загиблого прикордонника **Сергій Волков**. З його слів, поранений боєць до останнього тримав позицію, мужньо боровся і нищив ворогів.

«Ми коли зайшли, ще не знали, що в оточенні й це буде кругова оборона. По нас інтенсивно почало прилітати все. Тримали цю позицію два дні й три ночі. Під ранок виходили, витягнули тоді вже пораненого Олега. Підбадьорювали його, казали: тримайся, друже, ми виберемося, будемо всі живі. Але, на жаль, він на руках загинув у нас», – ділиться спогадами Сергій.

Посмертно Олега Сироватка нагороджено **орденом «За мужність» III ступеня**.

«Мені не треба Героя, мені треба живого і люблячого сина. Не надивилася, не наговорилася. Два сини в мене було: **Ярослав** і Олег. Війна забрала в нас найдорожче – молодшого сина Олега. Тепер я як птах з одним крилом і розбитим серцем живу на тому світі», – ділиться болем мама Раїса Сироватко.

Жінка пригадує: син, коли приїжджав додому у відпустку, ніколи не скаржився, що йому важко. Казав, що у нього все гаразд, і мав плани на життя після закінчення служби.